

Aan mevrouw Maria van der Hoeven, Minister van Economische Zaken

Afzender: Stichting de Rotterdamse Hoek

Onderwerp: weerstand tegen windmolenpark Urk

Geachte mevrouw Van der Hoeven

Afgelopen zaterdag 24 januari sprak u in het radioprogramma Tros-Kamerbreed over de plannen voor een groot windmolenpark nabij Urk. U noemde de trage gang van zaken bij de voorbereiding van dit plan een "drama", met als oorzaak dat niemand dit plan wil accepteren. U zei te overwegen dit project van Rijksweg op te leggen.

Wij willen u dringend verzoeken hiervan af te zien en in plaats daarvan te bevorderen dat de stuurgroep voor dit project, waarin uw Ministerie vertegenwoordigd is, een start maakt met overleg met de omgeving.

Terecht stelt u vast dat er brede weerstand is tegen deze plannen. Maar anders dan u wellicht denkt, is de trage gang van zaken rond dit plan op geen enkele wijze toe te schrijven aan bezwaren van bewoners of van andere belanghebbende partijen.

De voorbereiding van dit plan heeft tot nu toe namelijk plaatsgevonden zonder enig overleg met deze partijen. Wij zouden het bijzonder kwalijk vinden als u reeds bij voorbaat zou besluiten om bewoners en belanghebbenden, anders dan degenen die molens willen bouwen, niet te betrekken bij de plannen. Zeker bij een project met zo'n grote invloed op de leefomgeving van velen en met zulke ingrijpende gevolgen op de mogelijkheden voor andere economische activiteiten in zo'n wijde omgeving, is een bredere afweging van diverse belangen geboden.

Wij vragen u zich goed op de hoogte te stellen van de werkelijke gang van zaken, voordat u al te drastische besluiten neemt. Die werkelijke gang van zaken is dat diverse gegadigden voor de bouw van windmolens al jarenlang in de slag zijn met het gemeente- en het provinciebestuur, en met elkaar. Dit proces vindt plaats achter gesloten deuren. Weliswaar is er sprake van sterke oppositie tegen deze plannen vanuit de bevolking en vanuit andere belanghebbende partijen, maar deze oppositie is tot nu toe niet van invloed geweest op de planvoorbereiding. Er wordt namelijk geen enkele mogelijkheid geboden tot inspraak.

Nu de gegadigden voor de bouw en de lokale besturen er al tien jaar een puinhoop - in uw woorden een "drama"- van maken, zou het in onze ogen bestuurlijk niet correct zijn om een zeer noodzakelijke stap in de planfase, namelijk overleg en afstemming met bewoners en andere belanghebbende partijen, volledig over te slaan omwille van de tijdwinst. Die stap hoeft niet nog eens tien jaar te kosten. In een jaar kan er veel goed werk verricht worden en kan er een plan ontwikkeld worden dat wel draagvlak heeft. Op dit moment neemt de weerstand tegen de plannen alleen maar toe, met name als gevolg van de gekozen werkwijze.

In de bijlage lichten wij kort onze bezwaren tegen de gang van zaken toe. Ons belangrijkste bezwaar is dat financiële belangen van slechts een beperkte groep agrariërs, grondeigenaren en een grote Duitse multinational leidend zijn geweest voor de locatiekeuze van dit plan. Andere belangen worden genegeerd.

Wij zijn graag bereid tot een open en constructief overleg over het plan, waarin ruimte moet zijn voor een afweging van alle in het geding zijnde belangen.

Hoogachtend,

Piet Reinders, Stichting de Rotterdamse Hoek

Dr. Herma Coumou, Tegenwind.

Leen van Loosen, Urk Briest

Paul Dinant, Lelystadhaven, FlevoMarina, DekoMarina, Stavoren buiten- en binnenhaven, Jachthaven Hindelopen, Marina Makkum, MarinaVolendam, Marina Muiderzand

Bijlage

Afgelopen voorjaar hoorden wij voor het eerst van de enorme omvang van het geplande park en vernamen wij ook dat het Rijk zich inmiddels achter dit plan had geschaard. Dit naar aanleiding van een persbericht van het Ministerie van VROM. De Minister van VROM noemde dit plan een schoolvoorbeeld van goede samenwerking tussen partijen en benadrukte dat zij plaatsing van windturbines op land wil realiseren op grond van draagvlak bij en betrokkenheid van de lokale bevolking. Enkele verontruste bewoners hebben de minister prompt een brief gestuurd waarin zij wezen op de werkelijke gang van zaken alhier. Als illustratie van die gang van zaken mag dienen dat de wethouder van de gemeente Urk - het voormalige eilandje zal volledig ingesloten worden in het windmolenpark- niet mag meepraten in de stuurgroep waarin initiatiefnemers met het gemeentebestuur van Noordoostpolder, het provinciebestuur van Flevoland en naar wij begrijpen inmiddels ook met de Ministeries van EZ, LNV en VROM, de plannen nu verder voorbereiden. En deze stuurgroep opereert nog steeds achter gesloten deuren. Ook bewoners van Noordoostpolder en ander belanghebbenden zijn niet welkom bij de voorbereiding van de plannen.

In het persbericht van VROM werd gemeld dat naar verwachting in het najaar (van 2008) de formele vergunningprocedures zouden starten. Waarom dit niet is gebeurd, wordt door de stuurgroep niet bekend gemaakt. Wij weten niet eens of er sprake is van uitstel of van afstel. Wij moeten uit berichten in de pers, of door uitspraken als die van uzelf in een radioprogramma, vernemen wat nu de stand van zaken is. Wij vinden dit geen manier om met bewoners en andere belanghebbenden om te gaan. Zeker niet waar het, zoals hier, gaat om plannen die een zeer verstrekkende invloed zullen hebben op de leefomgeving van velen en op mogelijkheden tot bedrijfsontwikkeling in diverse sectoren.

Wij veronderstellen dat een belangrijke oorzaak van de vertraging is, dat er nog steeds geen Milieu-Effect- Rapport (MER) gereed is. Bekend is, dat de initiatiefnemers in het kader van de MER al vele jaren bezig zijn met het rondkrijgen van een bewijs dat dit plan **niet** schadelijk is voor de instandhouding en versterking van natuurwaarden in het IJsselmeer. Dat is nodig, omdat het IJsselmeer is aangewezen als onderdeel van een Europees netwerk van natuurgebieden, waaraan lidstaten van de EU op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijnen bijzondere bescherming moeten bieden. Dat dit proces vele jaren in beslag neemt, is niet te wijten aan burgers die bezwaar maken. Het is het gevolg van een ongelukkige locatiekeuze. Burgers en anderen staan hier volledig buiten.

Toen de plannenmakerij zo'n tien jaar geleden begon is er, voor zover wij hebben kunnen waarnemen, veel tijd verloren gegaan met meningsverschillen tussen diverse initiatiefnemers. Het is allemaal begonnen met een toezegging van B&W aan boeren in de Noordoostpolder, dat zij langs de dijken (kleine) windturbines (met een ashoogte van 50 m) zouden mogen bouwen. Sindsdien zijn er vele groeperingen van gegadigden toegestroomd, die elkaar jarenlang de ruimte voor het bouwen van de molens hebben betwist. Belangrijk element in dat "spel" is dat er op deze plek al een windmolenpark staat. Onderdeel van de plannen van de boeren en van B&W was dat dit oude park zou worden opgeruimd. Maar enkele jaren geleden besloot Essent, eigenaar van het park, om op de valreep nog voor een tweede periode van tien jaar van de MEP-regeling gebruik te gaan maken met het oude park. Zolang dit park blijft

staan, kan er geen molen meer bij omdat de geluidsbelasting van de woningen nabij dit park nu al te hoog is.

Met bovengenoemde voorbeelden willen wij illustreren dat de traagheid in dit proces niet te wijten is aan dwarsliggende burgers of aan andere belanghebbenden. Wij willen ook graag benadrukken dat er hier geen sprake is van een NIMBY-houding bij burgers. Er staat op deze locatie al sinds jaren een windmolenpark, één van de eerste grootschalige windmolenparken in ons land.

Wij hebben inderdaad grote bezwaren tegen het nu voorliggende plan. Die bezwaren willen wij graag inbrengen in een open en constructief overleg, waarin een afweging van belangen mogelijk is.

In het radioprogramma van afgelopen zaterdag benadrukte u het belang van technologische innovaties, juist in deze economisch moeilijke periode. Innovaties gericht op duurzaamheid, in dit geval op een duurzame energievoorziening. Innovaties ook, die het Nederlandse bedrijfsleven in een sterke positie moeten brengen om te kunnen profiteren van een economische opleving die er weer zal komen.

Wij willen er op wijzen dat er bij de bouw van een groot windmolenpark als dit, geen enkele technologische vooruitgang zal worden bereikt, dat het Nederlandse bedrijfsleven er nauwelijks of helemaal niet aan te pas zal komen en dat er geen wezenlijke bijdrage aan een duurzame energievoorziening zal worden geleverd. Windenergie, en zeker windenergie op land, zal nooit meer dan een fractie van onze totale energiebehoefte kunnen dekken. Windenergie zal niet kunnen voorkómen dat wij onze fossiele bronnen in de komende paar eeuwen volledig uitputten en als CO₂ de atmosfeer in blazen. Dat kunnen wij alleen voorkómen als wij een echte duurzame energiebron weten te ontwikkelen. Om die reden zou het kabinet er naar onze mening goed aan doen in te zetten op zonne-energie. Als wij erin zouden slagen binnen enkele decennia de opwekking van zonne-energie kosteneffectief te maken, dan ligt een oplossing in het verschiet waarbij een belangrijk deel van de wereldvoorraad aan fossiele brandstoffen onaangeroerd kan blijven. Pas dan boeken wij echte milieuwinst. En dat lijkt goed mogelijk. Overheden kunnen die ontwikkeling bevorderen door de beschikbare budgetten en de bestuurlijke inspanningen te richten op die technologie. Als u daarin investeert, investeert u in technologische innovatie en scheidt u kansen voor het Nederlandse bedrijfsleven. Wellicht zou ook deze optie een rol kunnen spelen bij het ontwikkelen van een plan voor duurzame energie-opwekking in dit deel van het IJsselmeergebied. Wij willen ons graag inzetten voor het verkrijgen van draagvlak daarvoor.